

[Hans Nielsen.]

førere eller andre indenfor Industrien, som har særlig god Forstand paa deres Fags Interesser, i Tale, saa vil det betyde noget, naar de tilkaldes, i Stedet for de Ekspertes, man her vil have.

Jeg skal ikke fortsætte denne Diskussion længere, jeg er paa det rene med, at Fler-tallet faar sin Villie, og at det ærede Medlem Hr. Dahlgaard endelig en Gang kan høste en regulær Sej, idet ikke alene Venstrepartiet, men ogsaa det konservative Parti underkaster sig hans faste Villie i denne Sag.

Fraenkel: Det er overordentlig vigtige Forslag og Betænkninger, vi har liggende for os, det vil sige, de kan blive det, og de kan naturligvis ogsaa godt blive til Luft og fagre Ord, saaledes som det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen meget rigtigt antydede, det vil efter min Opfattelse ganske afhænge af de Mænd, der sættes ind i Rigsdagsudvalget og i Ekspertudvalget. Men under alle Omstændigheder er de Spørgsmaal, der her opkastes, og den Arbejds metode, der her foreslaas, af ganske overordentlig stor Vigtighed, og det er derfor med stor Beklagelse, at jeg her maa tage Ordet, uden at der har været Mulighed for en ordentlig Forberedelse, hvad der under det Tempo, som der arbejdes i for Tiden, jo ikke kan være Tale om. Det er ikke mig, der bestemmer dette Tempo, ellers var det blevet et andet.

Jeg kan ikke begribe, hvorfor vi absolut skal sendes hjem til Paaske. Lige saa lidt som jeg agter at finde mig i en Rigsdags-samling paa 10 Maaneder, for det har jeg ikke Raad til, jeg kan ikke leve af at være Rigsdagsmand, og jeg har ikke lovet noget Menneske at sidde og slide her i 10 Maaneder og blive til Idiot, for det bliver man, lige saa lidt vil jeg naturligvis modsætte mig en Rigsdagssamling paa 7 Maaneder eller deromkring, enten man nu vil tage den i umiddelbar Fortsættelse af Paasken, eller om man af Hensyn til de Herrer Landbrugere hellere vil gøre en Pause.

Men saaledes er det jo ikke, og det er ikke mig, der bestemmer Vilkaarene. De er altsaa saaledes, at vi faar disse ganske overordentlig vigtige Sager kastet ind paa Tingets Bord de sidste Dage, hvor vi bogstavelig talt ikke har Tid til blot løselig at gennemlæse dem, end sige studere dem igen. Det gør' altsaa, at jeg bliver nødt til at nøjes med nogle spredte Bemærkninger paa Baggrund af en løs Gennemlæsning, medens jeg ellers kunde have ønsket at fordybe mig i Spørgsmaalet.

Lad mig da sige, at ogsaa jeg med Beklagelse ser, at Ekspertudvalget paa denne Maade stilles direkte under Ministeriet, saaledes at Rigsdagsudvalget — ja, man har ikke en Gang faaet Tid til at vænne sig til Terminologien, det hedder nu det erhvervs-politiske Nævn — ikke kan arbejde umiddelbart sammen med Ekspertudvalget. Jeg maa tilstaa, at mit første Indtryk var, at Ekspertudvalget skulde, om jeg saa maa sige, være et Sekretariat for det erhvervs-politiske Nævn, men det skal det altsaa ikke, det skal snarere være et Sekretariat under Erhvervsministeriet.

Det glædede mig at høre, at den højt-ærede Minister mente, at det erhvervs-politiske Nævn alligevel nok kunde faa Lov til at forhandle med Ekspertudvalget, og jeg vil haabe, at der bliver gjort rigelig Brug af denne Tilladelse, og at den højtærede Minister vil indse, at der skal et intensivt Samarbejde i Stand mellem Nævnet og Ekspertudvalget, hvor det muligvis bliver saaledes, at Nævnet tager Initiativet og Ekspertudvalget foretager Udarbejdelsen, men hvor der selvfølgelig i og for sig heller ikke er noget i Vejen for, at Ekspertudvalget tager Initiativet, faar dette godkendt af Nævnet og derpaa arbejder videre.

Men hvordan det skal blive eller ikke blive: skal der komme noget ordentligt ud af det, vil det være afhængigt af de Mænd, der sættes ind i begge Udvalg. Og jeg tror ikke, det bliver muligt her at bruge Herrer, som nu har gaet og slidt sig op paa hinanden i et Aar eller to i Arbejde afløst af Drillerier og af Arbejde igen og af Partihensyn. I det hele maa det være Mennesker, for hvem Partiet i denne Sag spiller en ganske underordnet Rolle. Det er en Sag, som gælder noget langt betydeligere end Partiformaal. Det er hele Landets Erhvervsliv, det er først og fremmest de arbejdsløse, som det drejer sig om. Og disse Spørgsmaal afgør man ikke ud fra rene Partisynspunkter, efter dem gaar Verdensudviklingen nu en Gang ikke.

I Forslaget til Beslutning er der selvfølgelig en Tanke, og en Tanke, som alle maa slutte sig om, idet den kræver Løsningen af de Opgaver, som vi her arbejder paa at finde Midler og Veje til at løse. Men der er store Mangler, forekommer det mig, i dette Forslag til Beslutning af Folketinget, der gør, at jeg ubetinget foretrækker det andet Forslag, men Mangler, som jeg, dette uanset, alligevel vil pege paa.

Først og fremmest mangler der et Punkt 1 i Forslaget i Stedet for det, der staar, og et Punkt 1, som, hvad enten man vil gaa